

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3388/2020
02.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Весне Поповић, Божидара Вујичића и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужилаца „EOS matrix“ DOO Beograd, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Поповић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1721/2018 од 22.01.2020. године, у седници од 02.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1721/2018 од 22.01.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1721/2018 од 22.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 5124/16 од 14.12.2017. године ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца да му тужени на име дуга исплати 10.587,79 динара са припадајућом законском затезном каматом и да му накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке тужилац је обавезан да туженом накнади парничне трошкове у износу од 62.323,51 динар.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 1721/2018 од 22.01.2020. године жалба туженог је одбијена, а жалба тужиоца усвојена и првостепена пресуда преиначена тако што је тужени обавезан да тужиоцу на име дуга исплати 10.587,79 динара са законском затезном каматом од 28.07.2011. године до исплате и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 68.747,02 динара.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/1187/18). Наиме,

уз ревизију нису приложене другачије судске одлуке у погледу примене чл. 1054. став 1., 1059. став 1. и 1060. став 1. Закона о облигационим односима, у погледу чије примене постоји уједначена судска пракса. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 23.10.2015. године тражена је исплата износа од 10.587,79 динара са припадајућом законском затезном каматом.

С обзиром на наведено, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у спору мале вредности. Будући да је одредбом члана 479. став 6. ЗПП у спору мале вредности као посебној врсти поступка искључено право на изјављивање ревизије, не примењује се новелирана одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП по којој је ревизија дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу чл. 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић